

Věc C-579/21

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

22. září 2021

Předkládající soud:

Itä-Suomen hallinto-oikeus (Finsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

21. září 2021

Žalobce:

J. M.

Další účastníci řízení

Zástupce pověřence pro ochranu údajů

Pankki S

ITÄ-SUOMEN HALLINTO-OIKEUS (správní soud pro východní Finsko
MEZITÍMNÍ ROZHODNUTÍ

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

PŘEDMĚT ŘÍZENÍ

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce předložená Soudnímu dvoru Evropské unie podle článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU)

Žalobce

J. M.

Další účastníci řízeníZástupce pověřence pro ochranu údajů
Pankki S**Napadené rozhodnutí**

Rozhodnutí zástupce pověřence pro ochranu údajů ze dne 4. srpna 2020 [omissis]

Předmět sporu v původním řízení a skutkové okolnosti relevantní pro rozhodnutí

- 1 V řízení vedeném u Itä-Suomen hallinto-oikeus (správní soud pro východní Finsko) vyvstává otázka výkladu čl. 4 bodu 1 a čl. 15 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále jen „GDPR“).
- 2 Původní řízení se týká výkladu pojmu „osobní údaje“ a práva subjektu údajů na přístup k osobním údajům, které o něm byly shromážděny. Pan J.M., který řízení u Itä-Suomen hallinto-oikeus (správní soud pro východní Finsko) zahájil, byl zaměstnancem ve společnosti Pankki S (dále jen „banka“). Současně byl zákazníkem banky. V souladu se svými úkoly se J.M. v roce 2014 dozvěděl o tom, že jeho údaje jako zákazníka byly v období od 1. listopadu do 31. prosince 2013, kdy pracoval v bance, prověřovány. J.M. pojal podezření, že důvody pro tuto kontrolu jeho údajů nebyly zcela zákonné. Dopisem ze dne 29. května 2018 požádal banku, aby mu poskytla informace, z nichž bude vyplývat totožnost osob, které zpracovávaly jeho údaje jako zákazníka v období od 1. listopadu do 31. prosince 2013, a současně jej informovala o účelu zpracování jeho zákaznických údajů. J.M. byl v mezidobí z banky propuštěn. Svůj požadavek na poskytnutí informací odůvodnil tím, že chce mimo jiné vyjasnit důvody své výpovědi.
- 3 Ve své odpovědi J.M. ze dne 30. srpna 2018 banka jako správce odmítla poskytnout informace o jménech zaměstnanců, kteří zpracovávali jeho zákaznické údaje. Podle názoru banky právo na kontrolu vlastních údajů stanovené článkem 15 GDPR neplatí pro protokolová data zaznamenaná systémem používaným bankou při zpracování údajů. Má za to, že požadované informace jsou osobní údaje zaměstnance, který údaje zpracovával, nikoliv zákazníka. Banka jako správce ve své odpovědi J.M. sdělila, že protokolová data blíže objasní, aby odstranila nedorozumění. Banka vysvětlila, že její interní revize prošetřovala v roce 2014 zpracování údajů o J.M. jako zákazníkovi v době od 1. listopadu do 31. prosince 2013. Interní revize dospěla k závěru, že v požadovaném období zpracovávali údaje o J.M. čtyři zaměstnanci banky a toto zpracování údajů souviselo se zpracováním údajů jiného zákazníka banky, s nímž byl J.M. ve spojení, když záležitost zpracovával. Z údajů o tomto druhém zákazníkovi vyplynulo, že určitá osoba jménem J.M. byla jeho dlužníkem v závazkovém vztahu. Vzhledem k tomu, že J.M. byl ve stejné době bankovním poradcem tohoto zákazníka, musela banka vyjasnit, zda se v případě tohoto dotčeného dlužníka jedná o J.M. a zda případně nedošlo k nepřijatelnému konfliktu zájmů. Podle banky bylo pro vyjasnění případu nezbytné rovněž zpracování údajů o J.M. a každý zaměstnanec banky, který jeho údaje zpracovával, poskytl interní revizi vyjádření týkající se důvodů zpracování těchto údajů. Banka dále vysvětlila, že J.

M. ve vztahu ke zpracování údajů, které bylo v bance prováděno v roce 2013, nepodezřívá z žádného pochybení.

- 4 J.M. předložil záležitost vnitrostátnímu dozorovému úřadu, tedy kanceláři pověřence pro ochranu osobních údajů, a podal k němu žádost, aby bance bylo uloženo poskytnout mu požadované informace. Podle jeho názoru má každá osoba nárok na [informace o] záležitostech, které se jí týkají. Informace týkající se zpracování údajů o zákaznících nejsou přímo osobní údaje osoby, mají ale přímou souvislost s řádným zpracováním osobních údajů a jejich zabezpečením. V případě, že by osoba neměla právo obdržet příslušné informace, subjekt údajů by pak neměl žádné skutečné prostředky, aby nechal přezkoumat, zda byly dotčené údaje zpracovávány řádně.
- 5 Zástupce pověřence pro ochranu osobních údajů zamítl rozhodnutím ze dne 4. srpna 2020 [omissis] žádost J.M. o přístup k jím požadovaným informacím banky. Zástupce pověřence pro ochranu osobních údajů proto nenařídil bance jako správci ve smyslu čl. 58 odst. 2 písm. c) GDPR, aby vyhověla žádosti J.M. o výkon jeho práv podle tohoto nařízení. Ve svém rozhodnutí zástupce pověřence pro ochranu osobních údajů konstatoval, že požadavky J.M. ve skutečnosti představují žádost o přístup k protokolovým datům uživatele. Ve svém rozhodnutí zástupce pověřence pro ochranu osobních údajů odkázal na svou dosavadní rozhodovací praxi, podle níž protokolová data uživatele nejsou údaji týkajícími se zákazníka samotného, nýbrž údaji týkajícími se zaměstnanců, kteří údaje o zákazníkovi zpracovávají. Na protokolová data uživatele se proto nevztahuje právo na přístup k osobním údajům podle § 26 zákona o osobních údajích (523/1999)¹, který dříve platil ve vnitrostátním právu. V souladu s tím bylo právo na kontrolu protokolových dat mimo rozsah platnosti zvláštních zákonů vyhrazeno osobám, které samy zpracovávaly osobní údaje obsažené v databázovém systému. Zástupce pověřence pro ochranu osobních údajů je dále toho názoru, že protokolová data je nutno v rámci použití GDPR považovat za údaje, které se týkají právě těch zaměstnanců, kteří zpracovávají údaje o zákaznících, a nejsou tedy údaji týkajícími se J.M., na něž se vztahuje právo na přístup podle článku 15 nařízení.
- 6 Ve své žalobě podané k Itä-Suomen hallinto-oikeus (správní soud pro východní Finsko) J.M. navrhuje zrušení rozhodnutí zástupce pověřence pro ochranu osobních údajů. Má za to, že má na základě GDPR právo na přístup k informacím o totožnosti osob, které kontrolovaly jeho údaje v bance, jakož i o jejich postavení. Tyto údaje jsou nezbytné k tomu, aby mohl prokázat porušení ochrany osobních údajů ze strany správce. Správce musí být schopen prokázat, že zpracování osobních údajů J.M. bylo zákonné, přiměřené a transparentní. Prohlášení týkající se zpracování údajů o J.M., které poskytl samotný správce, nesplňuje požadavky GDPR.

¹– Finlex: <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/kumotut/1999/19990523>

- 7 Zástupce pověřence pro ochranu osobních údajů potvrdil u hallinto-oikeus (správní soud) svůj názor, že požadované informace se týkají právě zaměstnanců, kteří zpracovávali údaje o zákaznících, a právo subjektu údajů na přístup k osobním údajům se proto na tyto informace nevztahuje.
- 8 Banka ve svém prohlášení k návrhu žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce uvedla, že protokolová data nejsou osobními údaji J.M., a proto se na ně nemůže vztahovat právo na přístup k osobním údajům podle GDPR.

Vnitrostátní právo a judikatura

Zákon na ochranu osobních údajů (1050/2018)

- 9 Podle § 1 zákona na ochranu osobních údajů tento zákon konkretizuje a doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) a jeho vnitrostátní použití.
- 10 Podle § 30 tohoto zákona jsou ustanovení týkající se zpracování osobních údajů zaměstnanců, testů a kontrol prováděných u zaměstnanců a požadavků, které přitom musí být dodrženy, jakož i technického dohledu na pracovišti a stahování a otevírání e-mailů zaměstnance obsažena v zákoně na ochranu soukromí v pracovním životě (759/2004).
- 11 Podle § 34 odst. 1 tohoto zákona nemá subjekt údajů právo na přístup k údajům, které jsou o něm shromažďovány, ve smyslu článku 15 GDPR, pokud
  - 1) poskytnutí údajů může narušit národní bezpečnost, obranu nebo veřejný pořádek a bezpečnost nebo ohrozit potírání nebo objasnění trestných činů;
  - 2) poskytnutí údajů může představovat vážnou hrozbu pro zdraví nebo péči o subjekt údajů nebo pro práva subjektu údajů či třetí osoby nebo
  - 3) jsou osobní údaje používány při dozorových a kontrolních činnostech a neposkytnutí údajů je nezbytné za účelem ochrany důležitého hospodářského nebo finančního zájmu Finska nebo Evropské unie.
- 12 Podle odstavce 2 tohoto ustanovení je subjekt údajů, jestliže pouze část údajů nespadá podle odstavce 1 do práva upraveného článkem 15 GDPR, oprávněn obdržet informace o všech ostatních údajích, které se jej týkají.
- 13 Podle odstavce 3 tohoto ustanovení musí být subjektu údajů sděleny důvody pro omezení, neohrožuje-li to účel tohoto omezení.
- 14 Podle odstavce 4 tohoto ustanovení musí být údaje uvedené v čl. 15 odst. 1 GDPR poskytnuty na žádost subjektu údajů pověřenci pro ochranu osobních údajů,

jestliže subjekt údajů nemá právo na přístup k údajům, které jsou o něm shromažďovány.

Zákon na ochranu soukromí v pracovním životě (759/2004)

- 15 Podle oddílu 2 § 4 odst. 2 zákona na ochranu soukromí v pracovním životě (347/2019) je zaměstnavatel povinen informovat zaměstnance předem o shromažďování údajů, které slouží ke zjištění jeho spolehlivosti. V případě, že zaměstnavatel prověřuje úvěruschopnost zaměstnance, musí mu rovněž sdělit, ze kterého rejstříku si opatřuje informace o úvěrech. Jsou-li údaje o zaměstnanci shromažďovány od jiné osoby, než od zaměstnance samotného, musí zaměstnavatel takto shromážděné údaje zaměstnanci sdělit předtím, než jsou využity k rozhodnutím týkajícím se zaměstnance. Povinnost správce poskytnout subjektu údajů tyto údaje k dispozici, jakož i právo subjektu údajů na přístup k údajům jsou upraveny v kapitole III GDPR.

Speciální zákony upravující právo na informace o protokolových datech uživatele

- 16 Ve Finsku bylo právo na informace týkající se protokolových dat uživatele před vstupem GDPR v platnost upraveno pouze ve speciálních zákonech. Takovými speciálními zákony jsou zákon o elektronickém zpracování údajů o zákaznících v sociální a zdravotní oblasti (159/2007)² a zákon o demografickém informačním systému a certifikačních službách Ústavu pro digitální a demografické informace (661/2009)³.

Judikatura korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud) (KHO)

- 17 Ve Finsku rozhodoval korkein hallinto-oikeus (Nejvyšší správní soud) o předběžných otázkách týkajících se činností úřadů v souvislosti s uplatňováním zákona o veřejné povaze činnosti úřadů (dále jen „zákon o svobodě informací“, 621/1999). Před vstupem GDPR v platnost konstatoval KHO například ve svém rozhodnutí ze dne 5. dubna 2014 (KHO:2014:69), že utajovaná protokolová data se netýkají osoby, která žádala o informaci o protokolových datech, nýbrž uživatelů systémů na zpracování údajů. Mimoto však KHO také konstatoval, že z informací od policie nevyplynulo, že by poskytnutí protokolových dat ohrožovalo plnění úkolů policie a bezpečnost příslušníků policejní služby do té míry, že by poskytnutí těchto informací bránil nanejvýš důležitý veřejný nebo soukromý zájem ve smyslu § 11 odst. 2 bodu 1 zákona o svobodě informací. Subjekt údajů měl proto nárok na to, aby od policejního orgánu tyto protokolové údaje obdržel.
- 18 Po vstupu GDPR v platnost KHO ve svém rozhodnutí ze dne 11. června 2020 (KHO:2020:72) konstatoval, že správní soud měl stížnost proti správnímu rozhodnutí, konkrétně rozhodnutí daňové správy, posuzovat nejen jako věc týkající se veřejné povahy úředních dokumentů, nýbrž rovněž jako věc týkající se

²– Finlex: <https://finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2007/20070159>

³– Finlex: <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2009/20090661>

práva subjektu údajů na přístup k osobním údajům s přihlédnutím k ustanovením GDPR. KHO rozhodl o zrušení rozhodnutí a jeho vrácení správnímu soudu s tím, že věc je nutno posuzovat jako věc týkající se ochrany osobních údajů. V době podání této žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce toto řízení dosud nebylo ukončeno.

Ustanovení unijního práva relevantní pro rozhodnutí

Obecné nařízení o ochraně osobních údajů

- 19 Podle bodu 60 odůvodnění GDPR vyžadují zásady spravedlivého a transparentního zpracování, aby byl subjekt údajů informován o probíhající operaci zpracování a jejích účelech. Správce by měl subjektu údajů poskytnout veškeré další informace nezbytné pro zajištění spravedlivého a transparentního zpracování, s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem a kontextu, v němž jsou osobní údaje zpracovávány.
- 20 Podle bodu 63 odůvodnění nařízení by subjekt údajů měl mít právo na přístup ke shromážděným osobním údajům, které se ho týkají, a měl by moci toto právo snadno a v přiměřených odstupech uplatňovat, aby byl o jejich zpracování informován a mohl si ověřit jeho zákonnost. To zahrnuje právo subjektů údajů na přístup k údajům o svém zdravotním stavu, například k údajům ve své lékařské dokumentaci, která obsahuje například informace o diagnóze, výsledky vyšetření, posudky ošetřujících lékařů a údaje o veškeré léčbě a provedených ošetřeních nebo zákrocích. Každý subjekt údajů by proto měl mít právo vědět a být informován zejména o tom, za jakým účelem se osobní údaje zpracovávají, případně období, po které budou uchovávány, kdo jsou příjemci osobních údajů, v čem spočívá logika automatizovaného zpracování osobních údajů a jaké mohou být důsledky takového zpracování přinejmenším v případech, kdy je zpracování založeno na profilování. Je-li to možné, měl by mít správce možnost poskytnout dálkový přístup k bezpečnému systému, který by subjektu údajů umožnil přímý přístup k jeho osobním údajům. Tímto právem by neměla být nepříznivě dotčena práva ani svobody ostatních, například obchodní tajemství nebo duševní vlastnictví, a zejména autorské právo chránící programové vybavení. Zohlednění těchto skutečností by ovšem nemělo vést k tomu, že by subjektu údajů bylo odepřeno poskytnutí všech informací. Pokud správce zpracovává velké množství informací týkajících se subjektu údajů, měl by mít možnost před poskytnutím informací požádat subjekt údajů, aby konkrétně uvedl, kterých informací nebo činností zpracování se jeho žádost týká.
- 21 Článek 4 odst. 1 GDPR stanoví, že „osobními údaji“ se rozumí veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více

zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby.

22 Článek 5 odst. 1 a) a f) a odst. 2 tohoto nařízení stanoví:

1. Osobní údaje musí být:

a) ve vztahu k subjektu údajů zpracovávány korektně, zákonným a transparentním způsobem („zákonnost, korektnost a transparentnost“);

[...]

f) zpracovávány způsobem, který zajistí náležité zabezpečení osobních údajů, včetně jejich ochrany pomocí vhodných technických nebo organizačních opatření před neoprávněným či protiprávním zpracováním a před náhodnou ztrátou, zničením nebo poškozením („integrita a důvěrnost“).

2. Správce odpovídá za dodržení odstavce 1 a musí být schopen toto dodržení souladu doložit („odpovědnost“).

23 Podle čl. 15 odst. 1 nařízení má subjekt údajů právo získat od správce potvrzení, zda osobní údaje, které se ho týkají, jsou či nejsou zpracovávány, a jsou-li osobní údaje zpracovávány, má právo získat přístup k těmto osobním údajům a k následujícím informacím:

a) účely zpracování;

b) kategorie dotčených osobních údajů;

c) příjemci nebo kategorie příjemců, kterým osobní údaje byly nebo budou zpřístupněny, zejména příjemci ve třetích zemích nebo v mezinárodních organizacích.

24 Podle čl. 24 [omissis] odst. 1 nařízení zavede správce s přihlédnutím k povaze, rozsahu, kontextu a účelům zpracování i k různě pravděpodobným a různě závažným rizikům pro práva a svobody fyzických osob vhodná technická a organizační opatření, aby zajistil a byl schopen doložit, že zpracování je prováděno v souladu s tímto nařízením. Tato opatření musí být podle potřeby revidována a aktualizována.

25 Článek 88 nařízení stanoví pro zpracování osobních údajů v souvislosti se zaměstnáním následující:

1. Členské státy mohou právním předpisem nebo kolektivními smlouvami stanovit konkrétnější pravidla k zajištění ochrany práv a svobod ve vztahu ke zpracování osobních údajů zaměstnanců v souvislosti se zaměstnáním, zejména za účelem nábory, plnění pracovní smlouvy včetně plnění povinností stanovených zákonem nebo kolektivními smlouvami, řízení, plánování a organizace práce, za účelem zajištění rovnosti a rozmanitosti na pracovišti, zdraví a bezpečnosti na

pracovišti, ochrany majetku zaměstnavatele nebo majetku zákazníka, dále za účelem individuálního a kolektivního výkonu a požívání práv a výhod spojených se zaměstnáním a za účelem ukončení zaměstnaneckého poměru.

2. Tato pravidla zahrnují zvláštní a vhodná opatření zajišťující ochranu lidské důstojnosti, oprávněných zájmů a základních práv subjektů údajů, především pokud jde o transparentnost zpracování, předávání osobních údajů v rámci skupiny podniků nebo uskupení podniků vykonávajících společnou hospodářskou činnost a systémy monitorování na pracovišti.

Judikatura Soudního dvora relevantní pro rozhodnutí

- 26 Itä-Suomen hallinto-oikeus (správní soud pro východní Finsko) není známa žádná judikatura Soudního dvora týkající se výkladu GDPR v příslušné situaci. Vzhledem k tomu, že GDPR pojem osobních údajů neomezilo, provedl hallinto-oikeus (správní soud) analýzu judikatury Soudního dvora týkající se směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/[4]6/ES o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a volném pohybu těchto údajů (dále jen „směrnice 95/46/ES“).
- 27 Soudní dvůr podal výklad práva na přístup podle článku 12 směrnice 95/46/ES ve svém rozsudku ve věci C-553/07, *College van burgemeester en wethouders van Rotterdam/E. E. Rijkeboer* (EU:C:2009:293). Tato věc se týkala situace, kdy bylo osobě odepřeno poskytnutí informací o předání jejích osobních údajů třetím osobám, k němuž došlo dva roky před podáním žádosti o poskytnutí informací. Soudní dvůr konstatoval, že pro posouzení dosahu práva na přístup, který má směrnice umožnit, je nejprve třeba určit údaje, jichž se týká právo na přístup, a poté vzít v úvahu účel čl. 12 písm. a) směrnice zkoumaný ve světle jejích cílů (bod 40 rozsudku). V této věci, o níž Soudní dvůr rozhodoval, hrály roli dvě kategorie údajů. První z nich se týkala osobních údajů, jež obec uchovávala o určité osobě, jako její jméno a adresu, které v dané věci představovaly základní údaje. Soudní dvůr konstatoval, že tyto údaje představují „osobní údaje“ ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice, jelikož se jedná o informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě. Druhá kategorie se týkala informací o příjemcích nebo kategoriích příjemců, jimž byly tyto základní údaje sdělovány, jakož i obsahu těchto základních informací a týkala se tudíž zpracovávání základních údajů (bod 41 až 43 rozsudku).
- 28 Soudní dvůr má za to, že toto právo na respektování soukromí předpokládá, že se subjekt údajů může ujistit, zda jsou jeho osobní údaje zpracovávány bezchybně a přípustným způsobem, což zejména znamená, že jsou základní údaje, jež se jej týkají, správné a že jsou určeny oprávněným příjemcům. Jak se uvádí v bodě 41 odůvodnění směrnice, musí mít subjekt údajů za účelem provedení potřebných ověření právo na přístup k údajům, jež se jej týkají a jsou předmětem zpracovávání. V tomto ohledu čl. 12 písm. a) směrnice stanoví právo na přístup k základním údajům, jakož i k informacím o příjemcích nebo kategoriích

příjemců, kterým jsou údaje sdělovány. Podle názoru Soudního dvora je toto právo na přístup nutné k tomu, aby byl subjektu údajů umožněn výkon práv stanovených v čl. 12 písm. b) a c) směrnice, to znamená mít v případě, kdy zpracovávání jeho údajů není v souladu s touto směrnicí, možnost domoci se toho, aby správce opravil, vymazal nebo zablokoval údaje (písmeno b)), nebo oznámil třetím osobám veškeré opravy, výmazy nebo blokování, pokud se to neukáže jako nemožné nebo to nevyžaduje nepřiměřené úsilí (písmeno c)) (body 49 až 50 rozsudku).

- 29 Soudní dvůr konstatoval, že oblast působnosti směrnice 95/46/ES je značně rozsáhlá a osobní údaje, na něž se směrnice vztahuje, mají rozličnou povahu (bod 59 rozsudku).
- 30 Soudní dvůr podal výklad pojmu „osobní údaje“ ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 95/46/ES ve svém rozsudku ve věci C-434/16, Peter Nowak/Data Protection Commissioner (EU:C:2017:994). Tato věc se týkala situace, kdy vnitrostátní dozоровý úřad odepřel osobě přístup ke korigované práci v rámci zkoušky, již se tato osoba zúčastnila, s odůvodněním, že informace v ní obsažené nepředstavují osobní údaje. Soudní dvůr ve svém rozsudku konstatoval, že použití výrazu „všechny informace“ v rámci definice pojmu „osobní údaj“ v čl. 2 písm. a) směrnice 95/46 odráží cíl unijního zákonodárce přiznat tomuto pojmu široký význam. Tento pojem se neomezuje na informace, které jsou citlivé nebo patří do soukromé sféry, nýbrž potenciálně zahrnuje všechny druhy informací, a to jak objektivní, tak subjektivní ve formě názoru nebo hodnocení pod podmínkou, že jsou „o“ dotčené osobě. Pokud jde o tuto poslední podmínku, je splněna v případě, že tato informace z důvodu svého obsahu, účelu nebo účinku souvisí s určitou osobou (body 34 až 35 rozsudku).
- 31 Podle názoru Soudního dvora není konstatování, že korekturní poznámky zkoušejícího týkající se odpovědi zkoušeného představují informace, které z důvodu svého obsahu, účelu a účinku souvisí s tímto zkoušeným, vyvráceno skutečností, že tyto korekturní poznámky představují také informace týkající se zkoušejícího (bod 44 rozsudku).
- 32 Soudní dvůr dále konstatoval, že pokud by se tedy označení za „osobní údaje“ nepřiznalo informacím týkajícím se zkoušeného obsaženým v jeho odpovědích při odborné zkoušce a v korekturních poznámkách zkoušejícího, které se k nim pojí, mělo by to za následek celkové vynětí těchto informací z povinnosti dodržování zásad a záruk v oblasti ochrany osobních údajů a zejména zásad týkajících se kvality takových údajů a legitimace k jejich zpracování, stanovených v člancích 6 a 7 směrnice 95/46, jakož i práv subjektu údajů na přístup, opravu a na námitku, které jsou zakotveny v člancích 12 a 14 této směrnice, a z dozoru vykonávaného orgánem dozoru podle článku 28 uvedené směrnice (bod 49 rozsudku).
- 33 Soudní dvůr ve svém rozsudku konstatoval, že čl. 2 písm. a) směrnice 95/46 musí být vykládán v tom smyslu, že za takových podmínek, jako jsou podmínky ve věci v původním řízení, představují písemné odpovědi uvedené zkoušeným při odborné

zkoušce a případné korekturní poznámky zkoušejícího pojící se k těmto odpovědím osobní údaje ve smyslu tohoto ustanovení.

Nezbytnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 34 Podle názoru itä-Suomen hallinto-oikeus (správní soud pro východní Finsko) se řízení týká výkladu pojmu „osobní údaje“ ve smyslu čl. 4 bodu 1 GDPR a práva subjektu údajů na přístup k osobním údajům shromažďovaným správcem, které je stanoveno v čl. 15 odst. 1.
- 35 Respektování soukromí, které je chráněno GDPR, vyžaduje, aby osobní údaje podle čl. 5 odst. 1 písm. a) GDPR byly zpracovávány korektně a zákonným a transparentním způsobem, jakož i podle písm. f) stejného odstavce způsobem, který zajistí náležité zabezpečení osobních údajů tím, že budou chráněny před neoprávněným či protiprávním zpracováním. Dále správce podle odstavce 2 tohoto článku odpovídá za dodržení odstavce 1 a musí být schopen toto dodržení souladu doložit („odpovědnost“). V rámci plnění své odpovědnosti musí správce zavést vhodná technická a organizační opatření podle čl. 24 odst. 1 GDPR, aby zajistil a byl schopen doložit, že zpracování je prováděno v souladu s GDPR. Z tohoto důvodu zaznamenávají správci odpovědní za zpracování protokolová data o osobách, které zpracovávaly osobní údaje subjektů údajů, a o [době] zpracování osobních údajů.
- 36 Podle článku 15 má subjekt údajů právo získat od správce potvrzení, zda osobní údaje, které se ho týkají, jsou či nejsou zpracovávány, a pokud je tomu tak, má právo získat přístup k těmto osobním údajům a k účelu zpracování, [kategoriím dotčených osobních údajů], jakož i k příjemci a kategoriím příjemců. Na základě tohoto článku však není jasné, zda informace shromažďované správcem v souladu s jeho povinností podle čl. 24 odst. 1 nařízení, z nichž vyplývá totožnost osob, které zpracovávaly osobní údaje subjektu údajů, a časy zpracování osobních údajů, jsou považovány za informace podle čl. 15 odst. 1, k nimž má subjekt údajů právo na přístup, nebo výlučně za osobní údaje osob, které osobní údaje zpracovávaly, k nimž subjekt údajů přístup nemá.
- 37 Devátý bod odůvodnění GDPR konstatuje, že ačkoliv cíle a zásady směrnice 95/46/ES nadále platí, nezabránilo to roztržitosti v provádění ochrany údajů v celé Unii, právní nejistotě ani rozšířenému pocitu veřejnosti, že v souvislosti s ochranou fyzických osob existují značná rizika, zejména pokud jde o činnosti prováděné online. Dále se v bodě 10 odůvodnění GDPR uvádí, že v celé Unii je třeba zajistit soudržné a jednotné uplatňování pravidel ochrany základních práv a svobod fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů.
- 38 V tomto řízení vyvstává otázka, zda má J. M. skutečně možnost se ujistit o zákonnosti zpracování svých osobních údajů. Protokolová data uživatelů a jejich shromažďování obsahují zároveň informace o tom, že zpracovávané osobní údaje byl kontrolovány (faktor obsahu) a je pravděpodobné, že se jejich použití dotýká jeho práv souvisejících s ochranou soukromí (faktor účinku). Právo subjektu údajů

na přístup k osobním údajům je zásadní součástí práv, která GDPR zaručuje subjektu údajů, a výkonu tohoto práva často předchází uplatnění jiných práv na základě GDPR, jako je například právní ochrana upravená v kapitole VIII. Z tohoto důvodu například pouhé právo podat stížnost u dozorového úřadu, které článek 77 GDPR poskytuje každému subjektu údajů, není dostačujícím prostředkem, aby byla zaručena všechna výše zmiňovaná práva subjektu údajů v rámci Evropské unie. Rozhodnutí Soudního dvora o předběžné otázce je nezbytné, protože z GDPR jednoznačně nevyplývá, zda subjekt údajů má právo na přístup pouze ke svým vlastním údajům o zákazníkovi a případným příslušným dodatkům, nebo rovněž na informace o tom, kdo, kdy a k jakému účelu údaje o něm jako zákazníkovi zpracovával. V tomto řízení je nezbytné posoudit postavení toho, kdo údaje zpracovává, ve vztahu k postavení subjektu údajů uplatňujícího své právo na přístup k osobním údajům. V případě, že se práva subjektů údajů požadovat informace o různých informacích shromažďovaným správcem v jednotlivých členských státech liší, je s nimi nakládáno rozdílně podle jejich bydliště a státní příslušnosti.

- 39 Rovněž vnitrostátní dozorový úřad, tedy zástupce pověřence pro ochranu osobních údajů se přiklonil k předložení žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Soudnímu dvoru Evropské unie v tomto řízení.

Předběžné otázky

- 40 Itä-Suomen hallinto-oikeus (správní soud pro východní Finsko) se rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru na základě článku 267 SFEU následující předběžné otázky:

1. Musí být právo subjektu údajů na přístup k osobním údajům, které mu přiznává čl. 15 odst. 1 GDPR, vykládáno ve spojení s [pojmem] „osobní údaje“ ve smyslu čl. 4 bodu 1 tohoto nařízení tak, že informace shromažďované správcem, z nichž vyplývá, kdo osobní údaje subjektu údajů, kdy a k jakému účelu zpracovával, nepředstavují informace, na jejichž zpřístupnění má subjekt údajů právo, zejména z toho důvodu, že se jedná o údaje, které se týkají zaměstnance správce?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku, tedy že subjekt údajů nemá na základě čl. 15 odst. 1 GDPR právo na přístup k informacím uvedeným v této otázce, jelikož nejsou „osobními údaji“ subjektu údajů podle čl. 4 bodu 1 GDPR, musí být v projednávané věci přihlédnuto ještě k informacím, k nimž má subjekt údajů přístup podle čl. 15 odst. 1 písm. [a až h]:
  - a. Jak musí být vykládán účel zpracování ve smyslu čl. 15 odst. 1 písm. a) s ohledem na rozsah práva subjektu údajů na přístup k osobním údajům, tedy může účel zpracování zakládat právo na přístup k protokolovým údajům uživatele, které shromáždil správce, jako jsou například informace o osobních údajích osob

provádějících zpracování, době a účelu zpracování osobních údajů?

- b. Mohou být osoby, které zpracovávaly údaje o J.M. jako zákazníci, v této souvislosti považovány za určitých podmínek za příjemce osobních údajů podle čl. 15 odst. 1 písm. c) GDPR, k nimž by měl subjekt údajů právo na přístup?
3. Je pro řízení relevantní, že se jedná o banku, která vykonává regulovanou činnost, nebo že J.M. pracoval pro banku a zároveň byl jejím zákazníkem?
4. Je pro posouzení výše uvedených otázek relevantní, že ke zpracování údajů o J. M. došlo před nabytím účinnosti GDPR?

[*omissis*]